

Arrest

nr. 193 349 van 9 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 31 juli 2017.

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN die *loco* advocaat H. VANDER VELPEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of

bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, met name zijn vrees te worden gedood in Gambia omwille van zijn beweerde homoseksualiteit.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 19 837 van 3 december 2008 omdat verzoeker niet aantoont dat hij homoseksueel is noch dat hij omwille van zijn vermeende homoseksuele activiteiten in de negatieve belangstelling zou staan van de Gambiaanse autoriteiten.

Verzoekers tweede asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 47 382 van 24 augustus 2010 omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Ter ondersteuning van zijn huidige derde asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer: een brief d.d. 2 mei 2017 afkomstig van zijn raadvrouw in Nederland Meester A.M.W. gericht aan zijn raadvrouw in België Meester H.V.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvragen werd besloten tot de ongegrondheid en ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die hier een ander licht op werpen en zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoont in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat

betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen concreet verweer voert tegen de desbetreffende overwegingen aangezien hij zich hoofdzakelijk beperkt tot het volharden in zijn beweerde homoseksualiteit, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht.

Verzoeker gaat niet akkoord met de in de bestreden beslissing opgenomen motivering dat het schrijven van zijn Nederlandse advocaat geen objectief bewijs is. Hij beklemtoont dat hij zuiver toevallig aan meester W. werd toebedeeld en wijst er ten overvloede op dat zij, op het ogenblik dat zij haar brief schreef, niet meer optrad voor verzoeker en er dus geen enkele reden is om te stellen dat zij als advocaat loyaal zou zijn ten aanzien van haar cliënt. Deze in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie neemt echter niet weg dat, zoals verder in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd, niet kan worden uitgesloten dat verzoekers eventuele familieleden met wie zijn advocaat contact had, eveneens uit loyaliteit tegenover verzoeker als lid van de familie, het relaas dat hij bij zijn asielaanvragen weergaf, ondersteunen en bevestigen. Hier gaat verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder op in.

Het algemeen bekend gegeven dat homoseksualiteit in Gambia strafbaar is, kan te dezen niet dienstig worden aangevoerd daar geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksualiteit.

Daar waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn samenwerkings- en onderzoeksplicht, dient te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem van "gedeelde bewijslast" is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de asielzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid Kwalificatierichtlijn volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de asielzoeker is gelegd. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de asielzoeker om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn asielaanvraag spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn

verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 18 juli 2017, voert verzoekende partij aan dat zij een aanvullende nota wenst in te dienen met een stuk dat bevestigt dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging omwille van haar geaardheid. Verzoekende partij licht toe dat het een arrestatiebevel betreft dat door haar schoonzus werd overgemaakt. Verzoekende partij verduidelijkt dat niemand bereid was haar te helpen en dat haar schoonzus onder druk van haar moeder het origineel arrestatiebevel opstuurde. Tot slot wijst verzoekende partij er nog op dat zij reeds eerder een bewijs indiende van haar geaardheid, met name een schrijven van haar advocaat uit Nederland waarin staat dat haar broer dit aan de advocaat heeft verklaard.

Verzoekende partij wijst er zeer algemeen op dat zij reeds eerder een bewijs indiende van haar geaardheid, met name een schrijven van haar advocaat uit Nederland waarin staat dat haar broer dit aan de advocaat heeft verklaard, doch zij ontkracht, noch weerlegt hetgeen in de bestreden beslissing en de beschikking d.d. 18 juli 2017 wordt vastgesteld omtrent deze door haar in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde brief d.d. 2 mei 2017 afkomstig van haar raadvrouw in Nederland, meester A.M.W., gericht aan haar raadvrouw in België, meester H.V. In voornoemde beschikking wordt dienaangaande het volgende vastgesteld: *"Verzoeker gaat niet akkoord met de in de bestreden beslissing opgenomen motivering dat het schrijven van zijn Nederlandse advocaat geen objectief bewijs is. Hij beklemtoont dat hij zuiver toevallig aan meester W. werd toebedeeld en wijst er ten overvloede op dat zij, op het ogenblik dat zij haar brief schreef, niet meer optrad voor verzoeker en er dus geen enkele reden is om te stellen dat zij als advocaat loyaal zou zijn ten aanzien van haar cliënt. Deze in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie neemt echter niet weg dat, zoals verder in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd, niet kan worden uitgesloten dat verzoekers eventuele familieleden met wie zijn advocaat contact had, eveneens uit loyaliteit tegenover verzoeker als lid van de familie, het relaas dat hij bij zijn asielaanvragen weergaf, ondersteunen en bevestigen. Hier gaat verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder op in."* Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op. Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat uit niets kan blijken dat de advocate effectief met familie (de broer) heeft gesproken dan wel met iemand die zich heeft uitgegeven voor de broer van verzoekende partij. Immers, uit verzoekende partij haar verklaringen blijkt dat haar moeder, de eerste van drie vrouwen van haar vader, maar 1 zoon had. Daarnaast verklaarde verzoekende partij dat zij en haar moeder in onmin raakten met de vader van verzoekende partij en haar moeder in de familiewoning te Badibu woonde, terwijl verzoekende partij samen met de derde vrouw en de kinderen zou hebben gewoond tot zij uit de familiewoonst werd verjaagd (zie verklaringen eerste asielaanvraag). Om die redenen kan aan voormeld schrijven van verzoekende partij haar Nederlandse advocaat, net als aan het door verzoekende partij ter zitting pas voor het eerst (middels een aanvullende nota) neergelegde aanhoudingsbevel d.d. 15 december 2008, dat daargelaten de opmerkelijke vaststelling dat zij dit nu pas bijna 9 jaar later voor het eerst neerlegt overigens een opmerkelijke taalfout bevat waar melding wordt gemaakt van *"The presidnig judge"*, dat bovendien niet voorzien is van een officiële hoofding en waarop overigens een makkelijk zelf te fabriceren stempel prijkt waardoor geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van het document, geen bewijswaarde worden gehecht.

Verzoekende partij, die zich voor het overige tot enkele algemene opmerkingen beperkt, brengt derhalve geen concrete en valabele argumenten aan die de in de beschikking van 18 juli 2017 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS